

HYVÄ JA PAHA HEDELMÄ (Matt.12:33)

*"Joko tekkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tai tekkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi. Hedelmästään puu tunnetaan. Te kyykkäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja? Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esille pahaa. Minä sanon teille: jokaisesta puhumastaan turhasta sanasta ihmisten on tehtävä tili tuomiopäivänä. Sanoistasi sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:33-37[*JKR]*

Raamattu vertaa usein elämämme tuotosta hedelmäksi. Ne ovat tekoja ja sanoja, jotka syntyvät sydämemme asenteista ja kaikesta siitä, millä olemme kasvattaneet sydäntämme. Maanviljelyksessä näemme tähän sopivana vertauskuvana hyvin selkeästi sen, että mitä kylvämme, sitä myös niitämme. Taasen hoitamaton pelto kasvaa vain rikkaruohoa tukehduttaen myös hyvän kylvön. Siksi on tärkeää tehdä parannusta, eli perata kaikki rikkaruohot juurineen pois.

*"Jokainen hyvä puu tuottaa hyviä hedelmiä, ja huono puu tuottaa huonoja hedelmiä. Hyvä puu ei saata kasvaa huonoja hedelmiä eikä huono puu tuottaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee taivaassa olevan Isäni tahdon. Moni sanoo Minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me Sinun nimessäsi ennustaneet, Sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja Sinun nimessäsi tehneet monta voimatekoa?' Silloin Minä julistan heille: 'En ole koskaan teitä tuntenut. Menkää pois Minun luotani, te laittomuuden tekijät.'" Matt.7:18-23[*JKR]*

Mitä puhumme ja tarkoitammeko sitä? Mikä ovat niitä turhia sanoja, joista joudumme vastaamaan Jumalan eteen?

Lähtökohtana on hyvä huomata, kenelle Jeesus osoitti puheensa alussa lukemastamme tekstistä. Hän puhui fariseuksille ja sen ajan uskonnollisille johtajille, jotka eivät tunnustaneet Jeesusta Messiaaksi. He kyllä puhuivat Jumalasta, mutta kielsivät Jumalisen suunnitelman ja näin heidän puheensa tulivat *turhiksi*. Samoin käy meille, jos puheemme on muuta kuin ristin evankeliumi.

Raamattu opettaa uskovaisia, minkälaista puheemme tulisi olla. – Milloin sen piti olla suloista suolalla höystettyä, milloin todistusta sopivalla ja sopimattomalla ajalla. Taas toisaalla puhutaan pasuunasta, joka antaa selvän äänen. Myös ahkeruuteen Raamattu kehoitetaan opettamisessa. Se on arvokasta, sillä Jumalan sanan opetus lisää uskoa ja "kuka uskoo, ellei kukaan julista"?

Raamattu puhuu lisäksi vaikenemisesta ja tiedämme sen tarkoittavan erityisesti turhia jaarituksia ja sekaannusta tai häiriötä aiheuttavia ääniä. Jos sanan mukaan naisen tulee vaieta seurakunnassa, niin eikö juuri naisen tule tietää se, koska hänen tulee vaieta? – Se sana on osoitettu naisille, ei miehille lyödäkseen tai alistaakseen toista ihmistä oman valtansa alle.

*"Ei ole hyvää puuta, joka tekee huonoa hedelmää, eikä ole huonoa puuta, joka tekee hyvää hedelmää. Jokainen puu tunnetaan hedelmistään. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä koota piikkipensaasta. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastaan esiin pahaa. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu." Luuk.6:43-45[*JKR]*

Puhuessamme tuomme siis esille sydämemme täyttymystä. Onkin mielenkiintoista, että ajatuksemme muuttuvat teoiksi sanoissa joita puhumme. Jeesus opettaa tästä selkeästi, kuinka juuri puhumme sanat saastuttavat, ei esim. pesemättömin käsin syöminen. Siis teemme syntiä puhuessamme pahoin tai tuodessamme sydämemme pahuutta sanojen muodossa esiin siinä levittäen ympäristöömme sydämemme turmeltuneisuutta;

*"Jeesus sanoi: 'Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä? Ettekö käsittä, että kaikki, mikä menee suusta sisään, joutuu vatsaan ja ulostuu. Mikä taas käy suusta ulos, tulee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen. Sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. Nämä saastuttavat ihmisen. Pesemättömin käsin syöminen ei ihmistä saastuta.'" Matt.15:16-19[*JKR]*

Onkin olennaisen tärkeää varjella sydämensä puhtaana, sillä juuri sydäimestä lähtevät kaikki pahat ajatukset ja teot. Kysynkin, - millaisia hedelmiä annat kasvaa elämäsi puun oksilla? – millainen hedelmä kasvaa sydämessäsi?

*"Tekkää sen tähden hedelmiä, joissa parannuksenne aitous näkyy, alkääkö ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham'. Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. Kirves on jo pantu puitten juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen." Luuk.3:8-9[*JKR]*

Sana kehottaa siis tekemään hedelmiä. – Osa hedelmän kasvusta tapahtuu kyllä luonnollisenakin kasvuna, mutta viljakaan ei kasva ilman työtä. Multaa täytyy muokata ja äestää kunnes pelto on valmis kylvettäväksi. – Ja eipä viljan viljely mitään hyödytä, ellei kukaan leikkaa talteen!

Puhuminen voi sinänsä olla vaikeaa, tai ainakin "oikein" puhuminen. Ellemme valvo ajatuksiamme, tulemme hyvin helposti puhuneeksi "ohi suumme". Luemmehan sanasta, että "missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu." Edelleen saamme lukea itsehillinnästä sanoissamme:

"Monessa kohdenhan me kaikki hairahdumme. Jos joku ei erehdy puheessa, hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa. Kun panemme suitset hevosten

suihin, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumiin. Vaikka laivat ovat suuria ja rajujen tuulten kuljettamia, perämies ohjaa niitä varsin pienellä peräsimmellä, minne haluaa. Samoin myös kieli on pieni jäsen ja silti voi kerskata suurista asioista. Voihan pieni tuli sytyttää suuren metsän! Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Meidän jäsenistämme kieli tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä*.

[*geenna on tässä pahuuden valtojen kuvannollinen nimi. Tavallisesti se merkitsee kadotettujen lopullista rangaistuspaikkaa.]

Kaikenlaisen luonnon, sekä petojen että lintujen, niin matelijain kuin merieläintenkin, ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt. Mutta kieltä kukaan ihminen ei voi kesyttää. Se on levoton paha, täynnä kuolettavaa myrkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja. Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni. Pulppuaako lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? Eihän viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viiniköynnös viikunoita? Samoin ei suolainen lähde voi antaa makeaa vettä. Eikö niin, veljeni? Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Tuokoon hän tekonsa näkyviin hyvällä vaelluksellaan sävyisässä viisaudessa. Mutta jos teillä on katkeraa kiivautta ja riitaisuutta sydämessänne, älkää kerskatko älkääkä valehdelko totuutta vastaan. Tämä ei ole ylhäältä tulevaa viisautta, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on epäjärjestystä ja kaikenlaista paha menoa. Mutta ylhäältä tuleva viisaus on puhdasta, rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se ei ole epäluuloinen eikä teeskentele. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille." Jaak.3:2-17[*JKR]

Siinäpä olikin viisautta ja mutusteltavaa paljoksi! – Monessa kohtaa hairahdumme ja kuka voisi sanoa olevansa täysin erehtymätön? On kuitenkin niin hienoa ojentautua armollista Jumalaa kohti tehden parannusta. Kunpa sisimpäni saisi vallata nämä ylhäältä tulevat sanat; "Mutta ylhäältä tuleva viisaus on puhdasta, rauhaisaa, lempeää, taipuisaa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se ei ole epäluuloinen eikä teeskentele. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille."

"Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"?" Sananl.20:9[*JKR]

Varomattomilla sanoillamme saattaa olla ikäviä seuraamuksia. Sanoessamme puolihuolimattomasti mitään tarkoittamattomia lausahduksia, saatamme loukata, tai ainakin aiheuttaa mielipahaa. Tällöin emme ainakaan kunnioita tai kannusta eteenpäin lähimmäistämme. Sanamme tulisi siis olla enemminkin rakentavia, kuin ajattelemattomuudessa viskottuja.

"Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke. Totuuden huulet pysyvät ainaaan, mutta valheen kieli vain tuokion. Paha mieltävillä on mielessä petos, mutta rauhaan neuvoville tulee ilo." Sananl.12:18-20[*JKR]

Raamatun sana kertoo siis, että Jumala näkee kaiken tekemämme - olipa se sitten hyvää tai paha. Siksin on hyvä ainakin pohtia, minkälaisia sanoja suustamme päästelemme.

"Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmien suu purkaa typeryyttä. Herran silmät ovat joka paikassa. Ne vartioivat sekä hyviä että pahoja. Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen." Sananl.15:2-4[*JKR]

Nyt, kun tahdomme käyttää sävyisää kieltä, luimme, ettei se ainakaan tahallaan haavoita mieltä. – Voin mieltä sanojani ja puheeni tyyliä, koska saman asian voi sanoa nätisti, lempeästi ja rakkauden sävyyn, tai sitten huutaen täynnä vihaa ja kiukkua. Raivon partaalla huutaessa todennäköistä on, että lopputulos jää heikoksi, kun taas sävyisästi neuvon ja kannustan toisen hyvä mieli voi kantaa paljon kauemmaksi.

Jos kuvittelet, että "tarkoitus pyhittää keinot," niin erehdyt. Nimittäin ojentaessamme väärin asentein toista, saatamme itse tehdä siinä syntiä ja kiihottaa vieläpä toisenkin vihanpitoon!

"Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita!" Matt.7:16[*JKR]

Siispä, katsokaamme vaelluksemme hedelmiä, heittelemiämme sanoja ja tehkäämme parannusta tarvittaessa. Jokaisen meistä tulee kiinnittää huomiota omaan vaellukseen, ei niinkään toisen, vaan omassa asioissa voimme tehdä parannusta.

"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte, ei tyhmien, vaan viisaiden tavoin. Ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää siksi olko mielettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täydytkää Hengellä. Puhukaa keskenänne psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle. Kiittäkää aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesus Kristuksen nimessä." Ef.5:15-20[*JKR]

"Puhukaa keskenänne Psalmeilla..." - ajattelen, että juuri Raamatun lukeminen toinen toisillemme olisi hyvää puhetta. Kuinka paljon onkaa Psalmeissa rohkaisua uskovaiselle! Kokoontuessamme yhteen, on hyvä, että kullakin olisi jotain rakentavaa esille tuotavaa. Pienessä ryhmässä olemme huomanneet, kuinka se suuresti rakentaa ja rohkaisee. Kun joku lukee sanan paikan voimme keskustella siitä ja jäädä miettimään sitä arkielämämme keskelle.

Nyt tämän ajan, jossa rakentuisimme, saattaisimme käyttää turhiin väittelyihin, riiteltyyn ja mielipiteistä väittelemisiin. Lopputulos siitä olisi vain se, ettei ketään kiinosta eikä kukaan halua enää tulla sanan äärelle.

"Olettehan vielä synnin turmeleman luontonne hallinnassa. Kun teillä on kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä, ja te elätte kuin maailman ihmiset ainakin. Kun joku sanoo: 'Minä olen Paavalin puolta', toinen taas: 'Minä Apolloksen', ettekö käyttäydä [maailman] ihmisten tavoin?" 1.Kor.3:3-4

Tällaisesta maailmallisesta ajattelutavasta ei ole pitkä matka muihinkin paheisiin jotka vallitsevat maailmassa. Jokaisen lankeemuksen takana on kuitenkin mieltymys maailmaan ja sen himoihin, kun taas jokaisen pystyssä pysymisen takeena on ollut Jumalan pyhyys ja sanansa voima. Hänen Henkensä kyllä voi vahvistaa uudestisyntyntä ihmisyyttä niin, että lihallinen olemus tekoineen jää toiseksi, eikä näin ollen saa hallita meissä.

”Turmeltuneen luonnon teot ovat ilmeisiä: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut sellaiset, joista ennalta sanon teille, kuten jo ennenkin olen sanonut, että semmoisia harjoittavat eivät peri Jumalan valtakuntaa. Hengen hedelmä taas on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen.” Gal.5:19–21

Haluan meidän tarkastelevan elämämme hedelmiä, koska juuri niistä näemme, mikä saa hallita meissä. Annanko uudestisyntyneen henkeni, vai lihallisen vanhan luontoni hallita minussa? Siinä on taisteluni ja kilvoitteluni. Siksi minun täytyy rukoilla lakkaamatta, siksi minun täytyy ajatella sitä, mikä on Jumalan, että se täyttäisi sydämeni ja ajatusteni maailman ja synnyttäisi Jumalan mieleistä hedelmää. Uskovaisuudessa ei ole itsestään selvyys, että teemme vain hyviä asioita. Ei kaiketi Raamattu hyvien hedelmien tekemiseen kehottaisi, mikäli se olisi itsestään selvyys?!

- Uskoon tulemiseen armo kyllä riittää, mutta peli jatkuu! Jotain täytyy vieläkin tehdä ja se on; Valvokaa ja kilvoitelkaa hyvä uskon kilvoitus!

”Vanhurskauden hedelmä on silloin rauha, vanhurskauden vaikutus lepoo ja turvallisuus ainoaaksi. Minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa. Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki alennetaan alhaiseksi. Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien vierille ja laskette härän ja aasin jalat kulkemaan valtoimina!” Jes.32:17–20

Palkintona tästä kilvoittelusta on siis rauha. Se on Jumalan sanan lupaus vanhurskautetulle, ja siihen sinäkin pääset Jeesuksen uhrikuoleman kautta. Pääset siis vaeltamaan taivastietä suuren Jumalan armon ansiosta ja tässä kilvoittelun saat nauttia Jumalan ihmeellisistä lahjoista. [Jeesus itse lupaa antaa sinulle rauhan](#), ei niin kuin maailmassa, vaan oman rauhansa, sen Hän antaa sinulle! Tämä rauha on käyvä yli ymmärryksemme ja se on varjeleva meidät Jeesuksessa Kristuksessa. ([Fil.4:7](#))

”Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: ‘Herra on minun turvani ja linnani, Hän on minun Jumalani, johon minä turvaan.’ Sillä Hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa Hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla; Hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.” Ps:91:1-7

